

[Merete Bjørn Hanssen.]

slag, som vi er godt tilfredse med, ligesom det er en god løsning, ministeren har fundet ved at lade gennemføre en hurtig enmandsundersøgelse af koordineringsmulighederne også på nordisk basis af film-, teater- og tv-uddannelserne. I denne forbindelse vil jeg gerne have bekræftet, at en sådan mulig fællesuddannelse tilstræbes etableret inden lovrevisjonen. Der er jo nu bemyndigelse til, at dette kan ske.

Man må nok sige, at dette uddannelsesområde er det eneste sted, hvor der er aktive tegn på et nærmere samarbejde mellem film og tv. Det er et spørgsmål, som må træde langt stærkere i forgrunden ved den næste revision, end der har været mulighed for ved denne, hvor naturligt den frie næring på biografområdet og statsfinansieringen af filmstøtten har været i forgrunden.

Det er også årsagen til, at vi ikke har været i stand til at trænge mere til bunds i statens filmcentrals virksomhed. Brikkerne er her ikke faldet på plads endnu, og først og fremmest savner vi hårdt det undervisningsråd, der skal have ansvaret for den audiovisuelle del af undervisningen herhjemme. Jeg er godt tilfreds med, at Kommunernes Landsforening nu kommer med i filmcentralens bestyrelse. Jeg håber, at det vil fremme det kommende koordineringsarbejde.

Vi kan altså fra venstre anbefale alle de stillede ændringsforslag med undtagelse af nr. 3, filminstitutts drift af filmatelierirksomhed, en bestemmelse, som skal skabe klar lovhjemmel for den ansøgning, ministeren har liggende i finansudvalget om købet af ASA-studierne. Venstre kan ikke medvirke til denne bestemmelse i lovforslaget og vil anbefale at stemme imod dette ændringsforslag, men vi vil ved tredje behandling stemme for lovforslaget.

Allerede ved første behandling gjorde jeg ministeren opmærksom på, at vi fandt, at et sådant køb af ASA-studierne og filminstitutts drift af dem ville forrykke lovforslagets økonomiske grundlag, og at vi derfor måtte tage forbehold over for dette. Selv om selve købet af studierne ikke på lang sigt er en dårlig forretning for staten, finder vi, at der her er tale om et upåkrævet brug af de filmfondmidler, der først skal spises op, før statsfinansieringen af filmstøtten begynder.

Dernæst vil der efter det oplyste let kunne gå mindst 1/2 mill. kr. om året til dækning af driftsunderskuddet, penge, som tages fra andre filmformål, der for os at se er vigtigere, ikke mindst børnefilmområdet og statens filmcentrals virksomhed. Det er to områder, som begge har lidt af en konstant underernæring.

Vi kan ikke acceptere, at bestemmelsen selv i den generelle udformning, den nu har fået, vil blive administreret således, at først får filminstitutts atelier dækket sit underskud, og hvis så de private atelierer derefter kommer i vanskeligheder, vil ministeren gå til finansudvalget og søge støtte til dem. Bestemmelsen kan efter vor opfattelse ikke administreres sådan, som ministeren siger det i bemærkningerne til ændringsforslaget, at driften skal ske efter forretningsmæssige principper, og således at ubillig konkurrence undgås. Det er efter vor opfattelse ubillig konkurrence, når statens atelier har sikret sig underskuddsdækning, og der kan ikke være tale om forretningsmæssige principper, for de forudsætter i hvert fald balance. Den balance kan, så vidt jeg kan skønne, ikke opnås. Al den stund ministeren forudsætter produktion af 6-7 spillefilm om året for at få balance i regnskabet, og det er oplyst, at atelierets kapacitet kun er ca. 4 film om året. Yderligere skal atelieret favoriseres med produktionen af de instituttstøttede film.

Men hele denne sag er det jo nu finansudvalgets opgave at trænge til bunds i, og jeg finder, at der er meget at komme igennem her, hvad ikke mindst den sidste henvendelse i sagen viser, men i forhold til lovforslaget her er det afgørende, at vi ikke finder, at der er behov for, at filminstituttet på nuværende tidspunkt begynder at drive atelierirksomhed, og derfor er der ikke grund til at bruge af fondens midler hertil. Man kan roligt se tiden an til den forudsatte revision. Det er begrundelsen for, at vi ikke kan medvirke til ændringsforslag nr. 3. Jeg skal anbefale de øvrige ændringsforslag, men anbefaler at stemme imod ændringsforslag nr. 3.

Else-Merete Ross: Ved første behandling udtalte fru Lene Bro, at det lovforslag, der blev fremsat sidste år, ville være blevet en svær lov at administrere, hun brugte ordet